

Generelt indtryk

Jupiter 37A er på 135mm og med f/3,5. Det er ikke verdens kønneste objektiv, men ser bestemt bedre ud end dets forgænger (Jupiter 11A). Objektivet er bygget med den praktiske hånd i sving – designerhånden har været dybt begravet i lommen.

Hvad byggekvaliteten mangler i skønhed har den til gengæld, føles det som om, til fulde i holdbarhed. Det føles som om, at man uden problemer kan bruge objektiver som hammer, hvis man en dag skulle passere et cirkus, der mangler hjælp til at slå teltpløkker i jorden. Jeg tænker i hvert fald, at objektivet kunne være skåret ud af kanonrør fra en kampvogn og glassene kunne have haft deres spæde karriere i russiske ubåde. Men alligevel vejer det ikke meget mere end mine øvrige 135mm'ere.

Jupiter 37A vejer lige omkring 350 gr. Monteret på kameraet stikker det mellem 9,3 cm. og 11,4 cm. Modlysblandingen forøger disse mål med 3,7 cm. Nærhedsgrænsen ligger lige omkring 1 meter.

Blænderingen er uden faste trin – overgangen mellem de forskellige blændeværdier er glidende. Det skal man lige vænne sig til. Blænderingen har en fin, blød gang.

Begge mine 37A har en lidt stram fokusring. Det kan være et tilfælde – eller der kan være noget med, at objektivet med alderen kan "udvikle" stramme fokusringe. De kan i øvrigt nok løsnes; jeg er stødt på debatter om 37A, hvor man taler om at skille objektiverne helt ad og den slags. Fokusringen er i metal. Så det kan være glat (og er koldt); men grebet er sikkert takket være de riflede fordybninger (bølger).

Når der stilles fokus, er der omdrejning på ca. 200 grader. Fokus mellem 1 meter og 2 meter fylder ca. 140 grader. Det er derfor meget let at finde fokus på de korte afstande og det er heller ikke svært på de lange afstande. Når der stilles fokus, drejer objektivets ende ikke med. Dvs. hvis der bruges pol-filter, så fastholdes indstillingen, når der fokuseres.

Det er et M42-objektiv. dvs. Fatningen er et gevind og du skal derfor have en konverterring til dit kameras fatning; men på eBay er der masser af vælge imellem og selvom objektivet naturligvis er manuelt, kan du takket være en smart konverterring få fokushjælp. Fokushjælp betyder, at kameraet giver et "biiip" fra sig, når fokus rammes – præcis, som når dit kamera normalt har stillet skarpt. Det er en rigtig god hjælp især når man arbejder med lille blænde, hvor søgeren bliver mørkere og mørkere.

Lysfølsomheden er god. Blænden går fra f/3,5 til f/22. Ringen til blænde er tynd, men den er let at betjene, da den er udstyret med riller. Objektivet har 12 lameller. Og lamellerne er slebet runde, så åbningen, når der blænde ned, er helt glat rund.

Teknik

Jeg har ikke fundet specifikke data og tegninger for 37A, men gentagende gange er jeg stødt på bemærkninger om, at 37A ligner lillebror 11A meget. Derfor, med forbehold, data for 11A:

Focal min (mm)	Focal max (mm)	Focus min(cm)
135	135	100
Aperture max	Aperture min	Barrel Lenght (mm)
3,5	22	83
Elements	Body mount	Weight (g)
4 in 3 groups	M42	350
Filter size (mm)	Push on diameter(mm)	Angular field
40	62	18

Pris

Objektivet er gammelt; men byggekvalitet især og almindelig god omgang med objektivet også, har givet mig et pænt eksemplar uden alvorlige fejl. Det værste er den lidt stramme fokusring. Linserne er i hvert fald meget rene og klare og lamellerne er tørre og fungerer, som de skal.

Jupiter 37A er et billigt objektiv. På UK-Ebay ligger der i skrivende stund fire objektiver og priserne varierer mellem £27,99 og £39,99 plus transport. Begge mine eksemplarer har ligget inden for samme prisområde. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg synes, at kvaliteten taget i betragtning, så er prisen noget nær et røverkøb. Ja, måske mere "røver" end "køb". Man får meget for pengene, det vil du også kunne se på billederne.

Billederne

Alle billeder er taget med Olympus E-520:

Mine margeritter i altankasserne. Der er anvendt f/5,6. Smukke farver, god skarphed og fin bokeh.

På 75-100 meters afstand og med f/5,6. Den fire år gamle elefant han i ZOO ser glad ud, når der kan skovles hø i "sækken" – og objektivet leverer varen.

Ude på 100 meters afstand, på en lys dag, med f/5,6 ser skorstenen med mobilantennen på nabohuset sådan ud. Det røde felt viser, hvor meget 100% crop på 1000 x 750 pixels fylder.

Herunder ses 100% croppet.

100% croppet af ovenstående billede – ubehandlet, naturligvis. I mine øjne er det en helt flot skarphed og gengivelse.

Også på klods hold, tæt på nærgrænsen, og med $f/3,5$ leverer objektivet et godt resultat. En dejlig og hurtig bokeh både foran og bagved fokuspunktet, gode farver og en skarphed, der på dette resized billede ikke fejler noget som helst.

Og den lidt blandede afdeling af billederne viser igen fine takter:

Alle billederne er taget med $f/5,6$. Øverst til venstre gengives cyklerne med et smukt skær af sommerlys og til højre håndteres lysforskellen i min altan pænt og detaljeret. Nederst til venstre ligger fokus på lampen i centrum, mens stilladserne i baggrunden får lov til at fortone sig i bokken og nederst til højre viser objektivet igen en fin skarphed, god kontrast og smuk, blød bokeh.

Det er bestemt heller ikke noget problem for objektivet at se 200 meter væk. Her med $f/5,6$ og produktet er godt – om end en efterbehandling helt sikkert ville have medført udtræk af blåtoner eller justering af hvidbalancen.

Skarphed

Som altid har jeg brugt tid på at gennemføre en skarphedstest, hvor jeg lader objektivet fotografere en opstilling med varierende blændeåbning.

Det typiske er, at objektiverne leverer de mest skarpe billeder omkring f/8.

Det interessante er selvfølgelig, hvor skarpe billederne er, men også, hvor sent i blænderækken, skarpheden indfinder sig – og hvor hurtigt den forsvinder igen. Et objektiv, som kun er skarpt på f/8 er jo ikke nær så anvendeligt, som et objektiv, der kan holde skarpheden fra f/4 til f/11.

Herover ses det fulde billede af opstillingen. Jeg har markeret, hvor meget af billedet, der indgår i testen: det er et 100% crop i 1000 x 200 pixels.

Men inden vi kaster os over billederne med selve testen, så blot et andet 100% crop: nemlig 1000 x 750 pixels.

Billedet til højre herfor er f/8-billedet og her er det efterbehandlet.

I nedenstående sammenligningsrække af testens billeder, er der ikke foretaget nogen form for efterbehandling – andet end konvertering fra RAW til JPG (med alle indstillinger på 0 eller neutral).

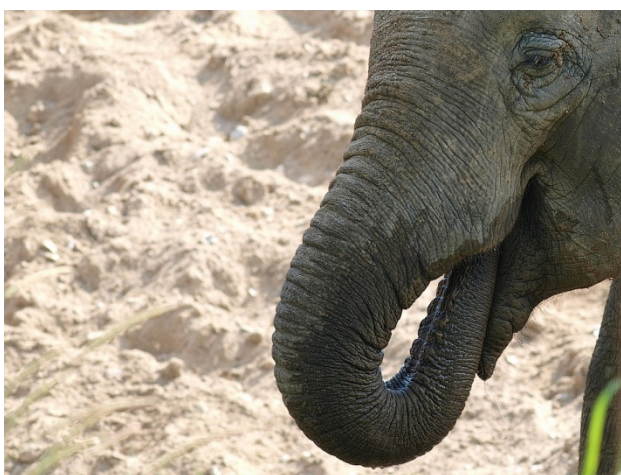

Når jeg ser på testen, så er jeg ikke i tvivl om, at objektivet er skarpt. Objektivet er knivskarpt fra f/4 til f/11. Og skarpt på f/3,5, f/11 og f/16. Helt lukket på f/22 synes jeg, at skarpheden må betegnes som noget "ulden". Men bestemt brugbar alligevel.

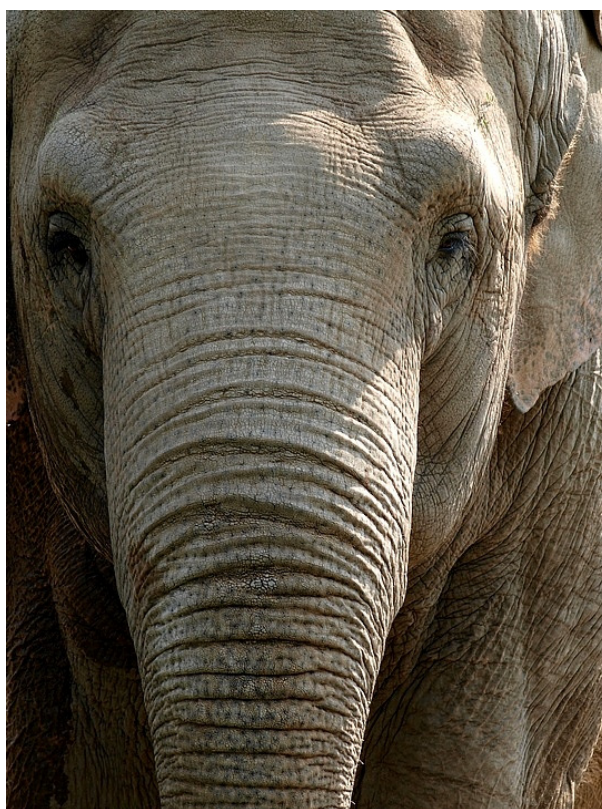
Tøndeeffekt

Tøndeeffekt beskriver i hvor høj grad objektivet forvrænger de lodrette og vandrette linier i motivet.

På billedet til højre fremgår det tydeligt, at der ikke er noget tøndeeffekt i objektivet. Jeg har indsat de hvide linier som referencepunkter. Men for at være helt ærlig, så er dette blot et forventeligt resultat, da tøndeeffekt typisk er et problem ved de små brændvidder.

Igen fra ZOO - herover og til højre: elefanter med deres vidunderlige rynker og furer i huden. Jeg synes, at Jupiter 37A behandler motivet meget flot.

Samlet

Jeg syntes, at Jupiter 37A indfrier mine forventninger. Det har en rigtig god skarphed og det har en flot, blød og afrundet bokeh. Det er sjovt at arbejde med.

I forhold til dets forgænger Jupiter 11A, er jeg ikke i tvivl om, at 37A er et bedre objektiv. Det er mere skarpt og dets skarphed dækker et større blændeområde end 11A'ere's skarphed gør.

Farvegengivelsen er bestemt også i orden og håndteringen af kontrast ligeså. Jeg har den originale modlysblænde til mit eksemplar – og det er rart. Kontrasterne bliver bedre, når forreste linse ikke ligger ude i lyset (sollyset) og bliver blændet/slørret.

Så uanset pris, så synes jeg godt om objektivet. At prisen er meget lav, kan derfor kun trække karakteren op: Objektivet bliver da mere attraktivt, når prisen er lav.

Karakter ud af fem: 4